

Эргашиш учун энг гүзал ўрнак

14:12 / 05.12.2017 3267

Қалб камоли

Мұхаммад Мустафо соллаллоҳу алайҳи васаллам Аллоҳ таолони мукаммал тарзда билған ва ўта тақволи қалб соҳиби әдилар. Шу билан бирга, бу қалб энг жасур, раҳмли ва оқил ҳам әди. Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг қалблари доим уйғоқ бўлган, ҳаттоқи кўзлари уйқуда бўлганда ҳам. Бу қалб Аллоҳ таолони таниганидан энг покиза, кенг ва бепоён әди ва шу билан бир қаторда, у ҳеч қачон Аллоҳнинг зикридан тўхтамган. Кўзлари ухлаши мумкин әди, аммо асло қалблари эмас.

Ақл камоли

Пайғамбаримиз соллаллоҳу алайҳи васалламга ато әтилган ақл ҳеч бир ҳилқатда йўқдир. Шунинг учун ҳам Аллоҳ таоло у зотни Хотамул Анбиё қилди ва Набий алайҳиссаломга чексиз, бепоён илм манбаи бўлган Қуръони Каримни туширди. Расули акрам соллаллоҳу алайҳи васаллам мукаммал, адолатли ва мафтункор Шариат аҳкомларини бутун оламга тарқатдилар. Унга мувофиқ, Набий алайҳиссалом ер юзидағи энг қудратли ва адолатли давлатга асос солиб, ҳар бир фуқарога ўзига хос нарсани бердилар ҳамда инсониятни ҳидоят сари бошладилар.

Тобеъинлардан бўлган Вахб ибн Мунаффаҳ раҳимаҳуллоҳ айтади:

“Ўтган пайғамбарларга Аллоҳ таоло тарафидан берилган китоблардан етмиштасини ўқидим. Расууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг сифатларини шуларнинг ҳаммасида кўрдим. Аллоҳ таоло томонидан Набий алайҳиссаломга берилган ақл олдида бошқаларнинг ақллари дарёдан бир томчи сув мисоли, деб ёзилганини ўқидим”.

Ваҳб ибн Мунаббаҳ ўз даврининг таврот олимларидан бўлган. У киши тўғрисўз, ҳақгўй ва омонатдор одам бўлиб, Имом Бухорий ва Имом Муслимлар томонидан юқори қадрланган эдилар. Расули акрам соллаллоҳу алайҳи васалламнинг сийратларини теран ўрганган ҳар бир инсон у зот шак-шубҳасиз дунёдаги энг мукаммал ақл эгаси эканликларини тан олади.

Куч-қувватдаги мукаммаллик

Пайғамбаримиз соллаллоҳу алайҳи васаллам довюрак ва забардаст эдилар. Ҳандақ жангига тайёргарлик кўрилаётган эди. Саҳобалар мудофаа қилиш мақсадида ён-атрофларни кавлашаёганда, ердан катта харсанг тош чиқиб қолади. Уни на ўрнидан силжита бўлмади, на синдириб. Шунда Расули акрам соллаллоҳу алайҳи васаллам босқон билан бир неча марта уриб тошни чилпарчин қилиб ташладилар (Бухорий ва Абу Нуъайм).

Ўша пайтларда Арабистонда ном чиқарган Рукана ибн Абдузайд исмли полвон бўлган. У Пайғамбаримиз соллаллоҳу алайҳи васалламга ютқазса Исломни қабул қиласман деб сўз берди. Ўтказилган учта жангнинг ҳар бирида Расууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам Руканани ер тишлатдилар. Мусулмонлар сафига қўшилгач, Рукана ибн Абдузайд бўлиб ўтган воқеани шундай таърифлаб берганди: “Аллоҳга қасамки, танам менга бўйсинмаётганди. Набий алайҳиссалом билан курашишни бошлишим заҳоти курагим ер кўрди”.

Муҳаммад алайҳиссолату васалламнинг илмий дунёқарашларининг кенглиги

Қуръони Карим ва ҳадиси шарифлардан маълумки, Расули акрам соллаллоҳу алайҳи васаллам Аллоҳ таолони ҳаммадан кўп ва хўп таниган эдилар. Яратган у зотга аввалги пайғамбарлар билган барча нарсаларни ўргатди. Набий алайҳиссаломга муқаддас Қуръон нозил қилинди, у зот икки дунё, ер ва осмон, Арш ва Курс, Лавҳ ва Қалам илмларидан воқиф бўлиб, Жаннат ва Дўзах сирларини билган эдилар. Билим ва донолик борасида Набий алайҳиссалом чексиз ва бепоён уммон эдилар. Аллоҳ таоло марҳамат қиласи: “Аллоҳ сенга китобни ва ҳикматни туширди ҳамда

билмаган нарсангни билдири” (Нисо, 113).

Бу ояти каримани пухта ўйлаб қарасак, Аллоҳ таоло Расуллурроҳ соллаллоҳу алайҳи васалламни бутун башариятга таққослаётганини кўрамиз. Шундан маълумки Аллоҳ таоло Набий алайҳиссаломга инсоният билган барча илмларни ато этди.

Ҳикматларда келади: “Тарозининг бир палласига бутун уммат, бошқа палласига эса болаликдаги Мұхаммад алайҳиссолату васаллам қуйилса, Набий алайҳиссаломнинг паллалари оғирроқ келади”.

Бундан ташқари, Аллоҳ таолонинг Ўзи Расуллурроҳ соллаллоҳу алайҳи васалламга Исро кечасида уқтирган илм ва сир-синоатлар ҳақида ҳам фикр юритиб кўринг. Аллоҳ таоло Қуръони каримда марҳамат қилади: “Эй Робб! Илмимни зиёда қил!” Пайғамбаримиз соллаллоҳу алайҳи васаллам Аллоҳ таолонинг амрини бажармайдими ёки Аллоҳ таоло Ўз Ҳабиби алайҳиссаломнинг дуосини ижобат қилмайдими? Бир мулоҳаза қилиб кўринг!

Мұхаммад алайҳиссолату васалламнинг сўзамолликлари

Аллоҳ таоло аввалги ва кейинги умматларга бермаган қобилиятни Расули акрам соллаллоҳу алайҳи васалламга ато этди. У зот равон ва ёқимли, қисқа ва аниқ, кенг қамровли ва пурмаъно, нафис ва ажиб сўзамолликда ўта моҳир эдилар. У зотнинг ҳикматли сўзларига асосланиб олимлар юзлаб китоблар ёзишган. Уларда Набий алайҳиссалом айтган гапларнинг чуқур маъноси, мағзи ва фойдаси акс этган. Пайғамбаримиз соллаллоҳу алайҳи васалламнинг нутқлари нафис ибора ва ҳикматли сўзлардан иборат эди. Набий алайҳиссалом кераксиз сўзларни ишлатмасдан аниқ ва равshan сўзлардиларки, нутқлари эшитган заҳоти қалбга ўрнашиб қолиб чуқур из қолдиради. Расуллурроҳ соллалоҳу алайҳи васаллам асосан араб тилининг Қурайш шевасида сўзлардилар. Шу билан бир қаторда, бошқа шеваларда ҳам шу даражада мукаммал гаплаша олардиларки, нотиқлиқда у зотга етадигани йўқ эди. Набий алайҳиссаломнинг нутқларида олдин ҳеч қаерда қўлланилмаган ва ишлатилмаган ажойиб, доно сўзлар бор эди. Уларнинг аксарияти турли халқларнинг луғатларидан ривоят ва мақоллар сифатида жой олган.

Мұхаммад алайҳиссолату васалламнинг она-юртлари баркамоллиги

Расуллурроҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам Аллоҳ таоло яратган дунёдаги энг муқаддас ва улуғ шаҳар – Маккада туғилдилар.

Мұхаммад алайхиссолату васаллам дағн әтилган жойнинг муқаддаслиги

Олимларнинг айтишича, Расуллуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг муборак жасадлари қўйилган жой мукаррамдир.

Мұхаммад алайхиссолат васаллам туғилган кечанинг муҳтарамлиги

Олимларнинг таъкидлашича, Расуллуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам туғилган кечанинг мавқеи Лайлутул Қадр кечасидан кўра баландроқдир.

Мұхаммад алайхиссолату васалламнинг наслу-насаби мукаммалиги

Расуллуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам Иброҳим алайхиссаломнинг ўғиллари Исмоил алайхиссалом уруғидан бўлган энг мўътабар ва муҳтарам пайғамбардир. Ҳадиси шарифда айтилади: “Дарҳақиқат, Аллоҳ таоло Исмоил алайхиссалом наслидан Қинонни, Қинон уруғидан Қурайшни, Қурайш уруғидан Ҳошимни, Ҳошимдан эси мени танлади”. Набий алайхиссаломнинг аждодлари ўз даврининг энг яхши одамларидан бўлиб, катта обрў-эътиборга эга эдилар. Улар фахш ва гуноҳлардан ўзларини сақлаганлар.

Мұхаммад алайхиссолату васалламнинг авлодлари

Набий алайхиссаломнинг авлодлари ер юзидағи энг кўп ҳурмат ва иззатга лойиқ одамлар бўлиб, улар динларини маҳкам ушлаб ўз сафларидан машҳур олим ва уламоларни, мукаммал ақл соҳибларини етиштириб чиқарганлар. Аллоҳ барчаларидан рози бўлсин!

Душманлардан ҳимоя

Даставвал душманлардан ҳимояланиш учун Мұхаммад Мустафо соллаллоҳу алайҳи васалламнинг тан соқчилари бўлган. Сўнг “Аллоҳ сени одамлардан ҳимоя қилур” мазмунидаги ояти карима нозил бўлгач, Набий алайхиссалом қўриқчиларига: “Энди сизлар бўшсизлар. Менинг ҳимоям Аллоҳнинг қўлидадир”, дедилар. Пайғамбаримиз соллаллоҳу алайҳи васалламнинг бошқа мўъжизалари бўлмаган тақдирда ҳам, Аллоҳ таоло суюкли Пайғамбари алайхиссолату васалламни ҳифзу ҳимоясига олганининг ўзи одамлар учун каромат эди. У зотдан қутулмоқчи бўлган душманлар талайгина бўлиб, улар асосан мушрик араблар, насронийлар, яхудий ва мунофиқлар эди. Расуллуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг сийрат китобларида Аллоҳ таоло Набий алайхиссаломни муқаррар ўлимдан сақлаб қолганлиги ҳақида кўплаб мисоллар келтирилган (масалан,

“Мұхаммадун ал инсон ал комил” китобининг 66-70 бетларида).

Шайтон алайҳи лаънадан ҳимоя

Мұхаммад алайҳиссолату васаллам: “Ҳар бир одамнинг ичида шайтон бор” деб айтғанларида сахобалардан бири: “Сизда ҳам борми, ё Расууллоҳ?” деб сўрашди. Шунда Набий алайҳиссалом: “Ҳа бор. Фақат Аллоҳ мени ундан асрайди” деб жавоб бердилар. Бир кун шайтон алайҳи лаъна Пайғамбаримиз соллаллоҳу алайҳи васалламга намоз ўқиётганларида ҳалақит бера бошлади. Шунда Набий алайҳиссалом уни устунга бойлаб қўймоқчи бўлган эдилар.

Аллоҳ таоло Ҳабиби соллаллоҳу алайҳи васалламни гуноҳлардан сақлаши

Аллоҳ таоло Набий алайҳиссаломни гуноҳ ва маъсиятлардан ҳамда бадхулқлиқдан сақлаган. Аллоҳ таолонинг инояти или Расули акрам алайҳиссолату васаллам болалигидан ароқ ва бутларни ёмон кўрганлар. Икки марта Маккалик тенгқурлари билан вақтироғлик қилмоқчи бўлганларида, у зотни уйқу босган эди. Аллоҳ таоло бунга йўл қўймади ва Набий алайҳиссаломни беҳуда вақт ўтказишдан асрари. Ҳадиси шарифда айтилишича, бу воқеадан кейин Пайғамбаримиз соллаллоҳу алайҳи васаллам бунга ўхшаш ўй-фикрларни хаёлларидан батамом чиқарип ташладилар. Барча пайғамбар алайҳимуссалломлар гуноҳ ва маъсиятлардан ҳимояда бўлганлари ҳақида маънили исбот-далиллар келтирилган.

Шу сабабли Қуръони Карим оятларида зоҳирий маъсият ишларини кўрсатишда бошқа бир мақсад кўзланган. Ушбу оятларнинг мазмуни муфассир олимлар томонидан муфассал тушунтириб берилгани боис Қуръони Каримнинг таржима қилган гумроҳлар ва пайғамбар алайҳимуссаломларни сон-саноқсиз нуқсон ва гуноҳларда айблашга уринаётган дин душманларининг иғволарига ишонишга ҳеч қандай ҳожат йўқ.

Расули акрам алайҳиссолату васаллам ва бошқа пайғамбарлар алайҳимуссаломларга оид бўлган ояти карималарнинг мазмунига аниқлик киритмоқчи бўлганлар олим ва уламоларнинг шарҳлари, ҳадисларнинг тафсири ва Анбиёлар қиссаларига мурожаат қилишлари мумкин. Батафсил маълумотни Сайид Мұхаммад ибн Алавий Моликийнинг “Мұхаммадун ал инсон ал комил” китобидан олиш мумкин.